

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.4. Istius exercitationis ratio a fructus præcipuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

§. 4.

Istius exercitationis ratio ac fructus precipuus.

Sed quidquid de his sit extraordinarijs, ac paucis omninò concessis Sponsi cœlestis muneribus ac privilegijs; enitendum nobis est, ut per voluntatum, desideriorum, morumq; similitudinem, spiritualem quandam cordis nostri cum corde JESU crucifixi copulationem atque unitatem assequamur. Nam cum in unoquoq; animali cor sit fons vitæ ac principium, fieri non potest, ut vivamus Crucifixi vitam, nisi cor habeamus Crucifixi. Atq; eò tendit ratio præsentis exercitij; quod tria potissimum à nobis requirere videtur.

Primum: ut per intimam cum Christo crucifixo familiaritatem, subeamus frequenter in latus ejus, & inde succedamus in cor, & ipsum non tam ferro militis (tametsi & illo transfixum fuisse dicendum est) quàm amoris telo convulneratum atque apertum. Hoc est: ut per crebram attentamq; plagarum ac dolorum Christi contemplationem, pervadamus tandem sensus ejus intimos, & illum præsertim penetremus amoris excessum, quo tam acerba, tamq; indigna, nostrâ causâ subire compulsus est.

Alterum: ut cum animis nostris considerantes attentius, illius divini cordis charitatis ardorem, studium immensum paternæ gloriæ, & inexplebilem, ejusdem gratiâ proq; salute nostra, quoscunque cruciatus ac mortes perpetendi cupiditatem; & cum ejus divinis affectibus, cordis nostri frigus, stuporem, vecordiam, atque ad omnia his contraria, quæ Salvator noster tam ardentè amavit atque amplexus est, proclivitatem componentes, erubescamus & confundamur animo, quòd tam dissimiles inveniamur Salvatore nostro, atq; à divinis illius sensibus tam longè etiam absumus: proindèq; omnes affectus & actus nostros, omnia

R. 2

opera

Instit: Spi-
rit. c. 9.
Spec: spirit:
c. 7.

opera, & exercitia nostra (ex Blosiano post S. Gertrudem monito) ipsi divino cordi Domini JESU emendanda ac perfectienda, cum magna animi devotione, commendemus.

Postremum: ut Salvatoris exemplo ac disciplina informati, incensiq; eum propius imitandi desiderio, per assiduum mortificationis studium, & perfectam voluntatis nostrae amorisq; proprii in rebus omnibus abnegationem, aspiremus sensim ad unitatem illam divini cordis. Hoc est, ut per omnia Christo crucifixo consentientes, eadem cum illo sapiamus atq; gustemus, in iisdem solatium nostrum, voluptatem, gaudium, gloriam, felicitatem consistere habeamus: atque in hunc modum veluti nobis ipsis mortui, non nostro sensu, sed Christi solius in nobis viventis corde, spiritu, impulsu agitemur. Ex quo denique fiat, ut juxta quod ait Apostolus: *Pax Christi exulet, & regnet in cordibus nostris; & mens nostra repleatur jubilo, cum absorpta fuerit in DEUM, & unum effecta cum Christo.*

Col. 3.

P. 1. sim. c.
18.

Sed delectat super his audire sensum ardentis illius Seraphini S. Bonaventurae; qui exultans in DEO suo crucifixo, eiq; se totum dedicans, & vestigia passionis ejus ubiq; sectari desiderans, hac deniq; ad JESUM suspiratione exponit affectus cordis sui, & vota sua desideriaq; concludit: *Omnia (inquit) abiciens, totus in te sitiens, nihil prater te sentiens, resolvar in te, & in te centraliter quiescam. Abscedat vanitas, accedat divinitas, transformet charitas, & fiam totus divinus. Aperiatur cor meum, aperiatur vulnera, jungantur intima, & sim unum cum Christo. Amen.* Quod item faciunt quae ibi praemisera, ad eandem sui in ipsum Christum resolutionem anhelans: *Aperias cor meum, bone JESU, ad tua vulnera; & quantum me diligas recognoscam: ut sic ebrius tuo sanguine, totus in te resolvar amore. Intret dolor tuus in intima mea, & expellat omnem amorem meum alienum. Sim tecum crucifixus mundo; ut sim mortuus, & vita mea abscondi-*

ta sit solum tecum in DEO. De qua re nos plura in sequentibus, nominatim autem parte ultimâ, cum de plena hominis in JESUM crucifixum transformatione disputabimus.

Addo interim & illam huc pertinentem Joannis Lanspergij ad JESUM aspirationem: *Fac ut uniatur cor meum* Phar: dñs. am: l. 1. p. 5. *suavissimo cordi tuo, voluntas mea voluntati tua, ut nunquam alia velim, nunquam aliter velle possim, quam tu vis, & tibi placeat. Et postea: Attrahere cor meum per pretiosissimum vulnus lateris tui, ad amantissimum cordis tui arcanum, ut cor meum cum sanctissimo corde tuo, indissolubili dilectionis vinculo uniatum, atq; in te absorbeat, quatenus tu in me, & ego in te habitem. Sic ille.*

CAPVT XIV.

Quidquid agimus patimurve, Christi operibus aut doloribus conjungere, eaq; conjunctione consecratum aeterno Patri offerre.

§. I.

Istius Exercitationis usus ac fructus commendatur.

Exercitium hoc, quod superiori conjungimus, propter nonnullam affinitatem, quanquam usu facile, & leve videtur in speciem; tamen animæ Christo dilecto suo placere cupienti, & in ejus amore magis ac magis in dies crescere volenti, debet esse commendatissimum.

Primò: quia Scriptores Ascetici, dum præcepta tradunt vitæ spiritualis, in cæteris hanc artem commendant plurimum; ut nempe consuescat asceta, tam ea quæ agit, quam quæ patitur, Deo offerre in unione (ut ajunt) operum ac passionis Christi: ut videre est in plerisq; tum antiquis, tum recentioribus; & nominatim in Ludovico Blosio, qui

cum